

Решение на Съда (първи състав) от 13 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Düsseldorf — Германия) — Joachim Pöpperl/Land Nordrhein-Westfalen

(Дело C-187/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 45 ДФЕС — Свободно движение на работници — Служител на държава членка, който напуска държавната служба, за да работи в друга държава членка — Национална правна уредба, съгласно която в този случай лицето губи придобитите на държавна служба права на пенсия за осигурителен стаж и възраст и е осигурено с обратно действие по общата схема за пенсионно осигуряване за старост)

(2016/C 335/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Joachim Pöpperl

Ответник: Land Nordrhein-Westfalen

Диспозитив

- 1) Член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която лице, което има качеството на държавен служител в една държава членка и напуска длъжността си по свое желание, за да започне работа в друга държава членка, губи правата си на пенсия за осигурителен стаж и възраст по схемата за пенсионно осигуряване за старост на държавните служители и е последващо осигурено с обратно действие по общата схема за пенсионно осигуряване за старост, по която има право на пенсия в по-нисък размер от този на произтичащата от загубените права пенсия.
- 2) Член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че националната юрисдикция е длъжна да гарантира пълното действие на този член и да предостави на работниците, които са в положение като разглежданото в главното производство, права на пенсия за осигурителен стаж и възраст, сравними с тези на държавните служители, които въпреки сляната на работодателя в публичния сектор си запазват правата на пенсия, съответстващи на натрупания от тях осигурителен стаж, като националната юрисдикция трябва да тълкува вътрешното право в съответствие с посочения член или, ако такова тълкуване е невъзможно, да остави без приложение всяка разпоредба от вътрешното право, която е в противоречие с него, за да приложи същия режим като този на посочените държавни служители.

⁽¹⁾ ОВ С 245, 27.7.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris — Франция) — Granarolo SpA/Ambrosi Emmi France SA

(Дело C-196/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 5, точки 1 и 3 — Компетентен съд — Понятия „дела, свързани с договор“ и „дела относно деликт“ — Внезапно прекратяване на установени отдавна търговски отношения — Иск за обезщетение за вреди — Понятия „продажба на стоки“ и „предоставяне на услуги“)

(2016/C 335/24)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: Granarolo SpA

Ответник: Ambrosi Emmi France SA

Диспозитив

- 1) Член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че иск за обезщетение за вреди, предявен поради внезапно прекратяване на установени отдавна търговски отношения, като разглеждания по главното производство, не е деликтен или квазиделиктен по смисъла на този регламент, ако между страните е съществувало и/или имплицитно договорно отношение — нещо, което запитващата юрисдикция следва да провери. За да се докаже съществуването на такова имплицитно договорно отношение, е необходима съвкупност от съгласувани индиции, сред които по-специално могат да са наличието на установени отдавна търговски отношения, добросъвестността между страните, редовността на операциите и развитието им във времето от гледна точка на количество и стойност, евентуалните договорености относно посочените във фактурите цени и/или направените отстъпки, както и разменената кореспонденция.
- 2) Член 5, точка 1, буква б) от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че установени отдавна търговски отношения като разглежданите по главното производство трябва да бъдат квалифицирани като „договор за продажба на стоки“, ако характерното задължение за разглеждания договор е доставката на стока, или като „договор за предоставяне на услуги“, ако това задължение е доставката на услуги — нещо, което запитващата юрисдикция следва да определи.

⁽¹⁾ ОВ С 213, 29.6.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 30 юни 2016 г. (преюдициално запитване от Judecătoria Sibiu — Румъния) — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)/Vasile Toma, Biroul Executorului Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci

(Дело C-205/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на достъп до съд — Принцип на равни процесуални възможности — Принципи на равностойност и ефективност — Производство за принудително изпълнение на съдебно решение, с което е разпоредено възстановяване на данъци или такси, събрани в нарушение на правото на Съюза — Освобождаване на публичните органи от заплащане на някои съдебни такси — Компетентност на Съда)

(2016/C 335/25)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Judecătoria Sibiu

Страни в главното производство

Жалбоподател: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

Ответници: Vasile Toma, Biroul Executorului Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci